

lerent. Unde etiam si tu tam multa, & gravia peccata commisisses, quàm omnes simul homines commiserunt; si ex animo doleres, quòd divinam Majestatem per illa offenderis, & seriò statueres in posterum abstinere, in momento per Christi meritum omnia deleterentur, & filius Dei, hæresq; Regni cælestis constitueris.

Sextò, considerandum, quàm innumerabiles, & quàm graves peccatores sint misericordiam & salutem omnibus sæculis consecuti: quarè non dubites, te etiam consequi posse.

Ex his, & similibus considerationibus, magnam in me spem salutis excitabo.

C A P U T IV.

Quomodo excitanda charitas in Deum?

Consideranda hîc Dei in nos charitas, & beneficia plurima maximaque.

Primò, quòd nos ex nihilo ad imaginem & similitudinem suam creaverit, ac proinde capaces beatitudinis suæ, omniumque bonorum suorum fecerit.

F

Secun-

Secundò, quòd cælum & terram, solem, lunam, stellas, & elementa, & omnem naturam corpoream nostrâ causâ condiderit, & nostrâ causâ conservet, gubernet, ac moveat, & omnia nasci & crescere faciat. Et quòd beatissimos illos Spiritus ad nostram custodiam, directionem, & opem deputaverit.

Tertiò, quòd perditos ab æterna morte, & incendijs inferorum sempiternis redemerit, & inimicos in gratiam receperit.

Quartò, quòd non solùm redemerit, sed etiam in filios adoptaverit, & Spiritu sancto donaverit, & cœlestis regni hæredes fecerit.

Quintò, quòd Corpus & Sanguinem suum nobis in alimentum vitæ æternæ reliquerit.

Sextò, considerandum, quàm miris modis, quantis laboribus, cruciatibus, in nostra natura assumpta, hæc perfecit: quàm multa indigna & acerba sit passus, nostrâ causâ.

Septimò, quòd infinitum meritum suorum thesaurum nobis in Sacramentis reliquerit, per quem, quoties contingeret labi, possemus restitui & reconciliari, & auxilium ad rectè vivendum obtinere.

Octavò, considerata mihi sunt beneficia,

cia, quæ in me peculiariter contulit: ut quòd non fecerit nasci inter Turcas vel hæreticos; neque eo tempore, quo lux Evangelica nondum erat patefacta; sed tempore gratiæ, & inter Christianos, ut in vera religione & pietate possem institui. Quòd ab innumeris peccatorum & æternæ damnationis periculis eripuerit, quibus alij perierunt. Quòd ab hæresi & seductoribus, quibus plenus est mundus, servaverit. Quòd toties peccantem benignè sustinuerit, & in gratiam receperit. Quis unquam princeps, quantumvis clemens, subditum septies reum, septies in gratiam recepit? At Deus non septies, sed centies, & millies peccantes, toties rursus in gratiam recipit, & amicos ac filios, & hæredes efficit.

Nonò, denique, quòd tota Dei cura, cogitatio & molitio circa nos & circa creaturas omnes, non aliò tendat, quàm ut nos æternam salutem consequamur.

Itaque si Deus, si summa illa Majestas ita me dilexit, tam multa, tam magna, tam mirabilia in me beneficia contulit, tam indigna & acerba pro me pertulit, tanta benignitate assidue erga me utitur; perpendam, quantum